

var saa klar endda, og at Resultatet af Valget i Virkeligheden alligevel ikke var nogen stor Gevinst. Han kom nemlig til det rigtige Resultat, at selv om der i Folketinget stod 70, der holdt paa de vedtagne Forsvarslove, medens kun 44 vare Modstandere af dem, saa repræsenterede disse 70 dog kun lidt over Halvdelen af samtlige afgivne Stemmer, saa at der ikke var Grund til at være saa særlig stolt over dette Valgresultat. Jeg har ogsaa den Opfattelse — og jeg tror, at den er rigtig —, at mange Tusinder af de gamle Venstrevælgere, der ved sidste Valg stemte paa Regeringens Kandidater, dog allerhelst havde set, at disse Militærlove aldrig vare komne frem, og jeg er vis paa, at de helst havde set, at man ikke havde faaet hele denne Militær agitation og Militærrummel, som Venstres ledende Mænd have ført Landet ind i. Jeg er derfor vis paa, at dersom Forsvarslovene den 20. Maj 1911 ikke havde været endeligt vedtagne, og hvis deres Vedtagelse var bleven gjort afhængig af en Folkeafstemning af Folketingets Vælgere, saa vilde Resultatet af en saadan Folkeafstemning være blevet et ganske andet end det, som fremgik af Valget.

Man har ikke kunnet undgaa at lægge Mærke til, at Regeringen og Regeringspartiet helst saa, at der nu ikke blev talt mere om Forsvarslovene. Man hører jo ofte den Udtalelse: Det er ingen Nytte til at tale mere om dem — de ere endeligt vedtagne, hvorfor skal der saa tales mere derom. Endnu forleden Dag hørte vi den højtærede Forsvarsminister udtale sig i samme Retning. Han sagde nemlig — det var overfor det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) —, at Forsvarslovene ere vedtagne, vedtagne een Gang for alle, og det nytter ikke at blive ved at tale mere derom, thi den Ting er afgjort. Men der er vel egentlig ingen, der har udtalt sig stærkere i den Retning end det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Han udtalte nemlig i Fjor ved Finanslovens første Behandling, at Forsvarssagen nu var afgjort, og den var afgjort paa en saadan Maade, at Kamp om den Sag ikke mere kunde tages op. Jeg tror, at naar man vil se nærmere paa disse Udtalelser, vil man komme til det Resultat, at de ere absolut urigtige. Navnlig er den Udtalelse af det ærede Medlem fra Ringkøbing, at Kamp om den Sag ikke mere

kan tages op, en ganske forkert Paastand. Vi vide jo, hvordan det er. Vi vide, at selv indenfor Regeringspartiet er der ikke Enighed om den Sag, idet man er uenig om et af de store Hovedspørgsmaal. Og man kan jo spørge Højre, om det vil indrømme, at Forsvarssagen nu er endeligt afgjort. Jeg er vis paa, at vi ville faa det Svar fra Højre, aabent og ærligt: Nej, Forsvarssagen er ikke endeligt afgjort. Jeg erindrer fra Finanslovbehandlingen i Fjor, at det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) udtalte bestemt her, at Højre betragtede ikke den vedtagne Forsvarsordning som en endelig Løsning af Forsvarssagen, at Højre aldrig har godkendt den Ordning, som blev Resultatet. Men vil altsaa se, at Højre ikke kan indrømme, at Forsvarssagen er afgjort, de ville rejse Kamp om den Sag igen. Forsvarssagen har altsaa ikke faaet en endelig Afgørelse, men kun en foreløbig, og derfor vil der ikke blive Stilhed om denne Sag. Nu er det jo naturligt, at vi, der vare imod den Ordning og stemte imod den, ikke kunne betragte den nuværende Forsvarsordning som den endelige, absolut ikke; men den er nu Lov, og Loven maa man bøje sig for. Men jeg haaber, at den Dag vil komme — og jeg tror, den vil komme snart —, da der i dette Ting vil staa et Flertal med en anden Opfattelse af denne Sag end det nuværende Flertal, og saa vil Tiden ogsaa være kommen til paa lovlig Vis at søge de nuværende Forsvarslove ændrede og ændrede paa en Maade, der stemmer bedre med Venstres gamle Militærpolitik, med sund Fornuft og med vor militære Evne.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Christensen: Jeg finder Anledning til at gøre en ganske kort Bemærkning om det Forhold, som vakte ærede Medlemmers stærke Indsigelse, da jeg sidst havde Ordet. Det angik en Udtalelse af det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen). Denne Udtalelse har jeg nu fundet, og jeg ser, at der intet ligger til Grund for Paastanden om, at hans Udtalelser gjaldt i Almindelighed. Det ærede Medlem udtalte, at „naar man taler med Husmænd om deres Laanesager, naar de